

Dubne

Miejscowość przygraniczna. Po przeciwległej stronie Popradu leży słowackie Obruche.

Nazwę Dubne pochodzi od potoku, nad którym jest położona. Miejscowość lokowana w 1603 r. przez Michała Leluchowskiego na prawie wołoskim, za przywilejem biskupa Maciejowskiego. Łemkowie, którzy zamieszkiwali te tereny, zostali wysiedleni stąd w latach 1945-1947 do ZSRR i na Ziemię Odzyskane. Pozostałością po nich są cerkwie. Również w Dubnem stanowi ona centrum wsi. Pierwszą parafię greckokatolicką w Dubnem uposażył bp Andrzej Trzebicki w 1673 r.

Cerkiew, która przetrwała do dziś zbudowana w 1863 r. na miejscu wcześniej spalonej. Jest to budynek drewniany, o konstrukcji zrębowej z wieżą. Trójdzielna, jednonawowa cerkiew posiada dach namiotowy, podbity gontem i kryty blachą. Całość wieńczą trzy baniaste wieżyczki ze ślepymi latarniami. Wewnątrz zachowano wyposażenie cerkiewne z XIX w. Warto tutaj obejrzeć ołtarz klasycystyczny z XIX w. w kształcie konfesji oraz ikonostas rokokowo-klasycystyczny z ikonami z XIX w., oraz ołtarzyk z obrazem św. Michała Archanioła. Po wysiedleniach cerkiew przemianowana na kościół rzymskokatolicki.

Inną pozostałością zabudowy łemkowskiej są zabytkowe spichlerzyki z XIX w. Natomiast tuż przy granicy znajdują się okopy konfederatów barskich. Wieś leży u stóp góry Dubne (904 m.), przez którą przechodzi szlak do Leluchowa. Dojazd z Muszyny.

Atrakcje: cerkiew, stare polemkowskie spichlerze